

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּמַה חֲבִיבִין אֲנֹנִן מְלִי דְאֹרֵייתָא.
 זַבְּאָה חוֹלְקִיהָ מָאן דְּאִתְעַסַּק בָּהּ וַיִּדַע
 לְמִיתָדָּ (בִּיחָ) בְּאַרְחָ קְשׁוּט. וְהַפִּית בְּהַפְּנוֹתוֹ. פֶּד סְלֶקְא
 בְּרַעוּתָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְדַּד יִקְרָא לִיקְרִיָּה,
 סְלֶקְא מִגּוֹ מַחְשָׁבָה רַעוּתָא לְאַתְפְּשָׁטָא, וְאַתְפְּשָׁטַת
 מֵאַתֵּר דְּאִיְהִי מַחְשָׁבָה סְתִימָא דְלָא אִתִּידַע.

עַד דְּאַתְפְּשָׁטַת וְשָׂרִיָּא לְבִי גְרוֹן אֲתֵר דְּאִיְהוּ נְבִיעַ
 תְּדִיר בְּרֹזָא דְּאִיְהוּ רוּחַ חַיִּים. וְכַדִּין פֶּד
 אִתְפְּשָׁטַת הֵהִיא מַחְשָׁבָה וְשָׂרִיָּא בְּאַתֵּר דָּא, אִקְרִי
 הֵהִיא מַחְשָׁבָה אֱלֹהִים חַיִּים. דְּכַתִּיב, (יִרְמִיָּה י') הוּא
 אֱלֹהִים חַיִּים.

עוֹד בַּעַא לְאַתְפְּשָׁטָא וְלְאַתְנַלְיָא מִתַּמָּן נִבְקוּ אֲשָׁ"א
 וְרוּחָ"א וּמִי"א בְּלִילֵן בְּחֻדָּא, וְנִפְק יַעֲקֹב גְּבַר
 שְׁלִים וְאִיְהוּ קוֹל חַד דְּנִפְיֵק וְאַשְׁתַּמַּע. מַחְכָּא

לשון הקודש

המקום שתמיד נובע בסוד שהוא רוח
 חיים ואז, בשמחשבת המחשבה ההיא
 ושורה במקום הזה, נקראת המחשבה
 ההיא אלהים חיים, שכתוב (ירמיה י') הוא
 אלהים חיים.

עוד רצה להתפשט ולהתגלות, משם
 יצאו אש רוח ומים כלולים יחד, ויוצא
 יעקב איש שלם, והוא קול אחד שיוצא
 ונשמע. מכאן המחשבה שהיתה נסתרת

אמר רבי שמעון, במה חביבים הם
 דברי התורה. אשרי חלקו של מי
 שמתעסק בהם ויודע ללכת וכו' בדרך
 אמת. והפית בהפנתו. באשר עלה
 ברצון הקדוש ברוך הוא לעשות כבוד
 לכבודו, עלה מתוך המחשבה רצון
 להתפשט, והתפשט מהמקום של אותה
 המחשבה הנסתרת שאינה ידועה.

עד שמתפשטת ושורה בבית הגרון,

מַחֲשָׁבָה דְהוּה סְתִימָא בְחֵשָׁי אֲשֶׁתִּמַּע לְאַתְנַגְלִיא.
 עוֹד אֲתַפְשֻׁטת הַאי מַחֲשָׁבָה לְאַתְנַגְלִיא. וּבְטַש הַאי
 קוּל וְאִקִּישׁ בְּשִׁפּוּן, וּכְדִין נִפְקָא דְבוּר,
 דְאַשְׁלִים פְּלֵא, וְגַלִּי כִּלְא. אֲשֶׁתִּמַּע דְּכִלְא אִיהוּ תְּהִיא
 מַחֲשָׁבָה סְתִימָא דְהוּת לְגוּ וְכִלְא חַד.

בִּיּוֹן דְּמָטָא אֲתַפְשֻׁטתָּא דָּא וְאַתְעֵבִיד דְּבוּר
 בְּתַקִּיפָא דְהַהוּא קְלָא, כְּדִין וְהַבִּית בְּהַפְנוּתוּ.
 כַּאֲשֶׁר נִבְנָה לֹא כְּתִיב אֶלָּא בְּהַפְנוּתוּ בְּכֹל זְמַנָּא
 וְזְמַנָּא. אֲבָן שְׁלֵמָה פְּמָה דְאַתְמָר. וְכְתִיב, (שיר השירים ג)
 בַּעֲטָרָה שְׁעָטָרָה לוֹ אִמּוֹ.

מִסַּע דְּנִפְקָא מְלֵגוּ וְשָׂרִיא וְנָטִיל לְבַר, נִפְקָא
 מְלַעִילָא וְשָׂרִיא וְנָטִיל לְתַתָּא. וּמִקְבוּת וְהַגְרָנָן
 כֹּל כְּלִי בְרוּל. אֵלִין שְׂאָר דְּרַגְנִין תַּתְּאִין דְּכִלְהוּ תַלְיִין
 בִּיה וְלֹא אֲשֶׁתִּמַּעוּ וְלֹא אֲתַקְבְּלוּ לְגוּ כִּד אִיהִי סְלִקָּא

לשון הקודש

בְּכֹל פַּעַם וּפַעַם. אֲבָן שְׁלֵמָה, כְּמוֹ
 שְׁנַת־בְּאָר. וּכְתוּב (שיר ג) בַּעֲטָרָה שְׁעָטָרָה
 לוֹ אִמּוֹ.

מִסַּע, שְׂוִיצָא מִבְּפָנִים וְשׁוּרָה וְנוֹסַע
 הַחוּצָה. יוֹצֵא מְלַמְעֵלָה וְשׁוּרָה וְנוֹסַע
 לְמַטָּה. וּמִקְבוּת וְהַגְרָנָן כֹּל כְּלִי בְרוּל –
 אֵלִין שְׂאָר הַדְּרָגוֹת הַתַּתְּחוּנוֹת שְׁכֹלָם
 תְּלוּוִיִּים בּוֹ, וְלֹא נִשְׁמַעוּ וְלֹא הִתְקַבְּלוּ
 פְּנִימָה כְּשֶׁהִיא עוֹלָה לְהַאֲחִזוּ לְמַעְלָה

בְּחֵשָׁי נִשְׁמַעַת בְּגִלּוּי.
 עוֹד מִתְּפַשְׁטַת הַמַּחֲשָׁבָה הַזֹּאת לְהַתְּגַלּוֹת,
 וּמִכָּה הַקּוּל הַזֶּה וּמִקִּישׁ בְּשִׁפְתֵימָם, וְאִז
 יוֹצֵא הַדְּבוּר שְׁמִשְׁלִים הַכֹּל וּמַגְלָה הַכֹּל.
 נִשְׁמַע שֶׁהַכֹּל הוּא אוֹתָהּ מַחֲשָׁבָה
 נִסְתָּרַת שֶׁהִיָּתָה בְּפָנִים, וְהַכֹּל אַחַד.

בִּיּוֹן שְׁמַנִּיעָה הַתְּפַשְׁטוֹת זוֹ וְנַעֲשֶׂה דְבוּר
 בְּכַח אוֹתוֹ הַקּוּל, אִז – וְהַבִּית בְּהַפְנוּתוֹ.
 לֹא פְתוּב כַּאֲשֶׁר נִבְנָה, אֶלָּא בְּהַפְנוּתוֹ,

לְאַתְא־חֲדָא לְעִילָא וְלִיִּנְקָא מִתַּמָּן. וְדָא הוּא בְּהַפְנוּתוֹ.
 וּכְדִין פַּד אִיהִי יִנְקָא, כְּלָחוּ קַיִימִי בְּחֲדוּתָא וַיִּנְקִין
 וְאַתְמַלְיִין בְּרַבָּאן. וּכְדִין קַיִימִין עַלְמִין כְּלָחוּ בְּרֹזָא
 חֲדָא בִּיחודָא חַד, וְלֹא הָיוּ בָּהּ בְּכָלְהוּ עַלְמִין
 פִּירוּדָא. לְבַתָּר דְּנַטְלִי חוּלְקָהוֹן כָּל חַד וְחַד כְּלָחוּ
 מִתַּפְשָׁטָן וּמִתַּפְרָשָׁן לְסַטְרֵיהִי לְמָה דְאַתְמַנָּן.

תָּא חָזִי, וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שָׁפָה אֶחָת וְגו' (דף ע"ד)
 לְבַתָּר מַה כְּתִיב וַיְהִי בְּנִסְעֵם מִקֶּדֶם.
 מִתְּהוּא קִדְמָאָה דְעַלְמָא. וַיִּמְצְאוּ בְּקַעָה בְּאָרֶץ
 שְׁנַעֲר. דְּהָא מִתַּמָּן מִתַּפְרָשָׁן לְכָל אַנּוּן סַטְרִין,
 וְאִיהִי רִישׁ מַלְכוּתָא לְאַתְבְּרָא.

וְאִי תִימָא הָא כְּתִיב (בראשית ב') וַנְּהַר יוֹצֵא מֵעַדָן
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן וּמִשָּׁם יִפְרֹד. וְדָאִי הָכִי הוּא
 דְכִיּוֹן דְּנַטְלִי מִתַּמָּן הָיוּ פִירוּדָא, וְכַד אַנּוּן כְּנִישִׁין

לשון הקודש

בֵּא רֵאָה, וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שָׁפָה אֶחָת וְגו'.
 מַה כְּתוּב אַחַר כֵּן? וַיְהִי בְּנִסְעֵם מִקֶּדֶם
 – מֵאוּתוֹ קִדְמוֹנוּ שֶׁל הָעוֹלָם – וַיִּמְצְאוּ
 בְּקַעָה בְּאָרֶץ שְׁנַעֲר. שְׁהָרִי מִשָּׁם נִפְרָדִים
 לְכָל אוֹתָם הַצְּדִדִים, וְהוּא רֵאֵשׁ הַמַּלְכוּת
 לְהַתְּפֹר.

וְאִם תֵּאמַר, הִנֵּה כְּתוּב (בראשית ב') וַנְּהַר
 יוֹצֵא מֵעַדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֶּן וּמִשָּׁם יִפְרֹד?
 שְׁהַתְּמַנּוּ.

תָּמֹן לִיִּנְקָאָה לֹא הָיִי פִירוּדָא. וְכֵד נְטָלִין הָיִי
פִירוּדָא, דְּכִתִּיב וַיְהִי בְּנִסְעָם מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ בְּקֶעָה
כְּמֵה דְאִתְּמַר.

וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שְׂפָה אַחַת וּדְבָרִים אַחָדִים דְּהָא
בְּדִין עֲלָמָא בִּיסוּדָא וְעִקְרָא וְשִׁרְשָׁא חָדָא
וּמְהִימְנוּתָא חָדָא בֵּיהּ בְּקִדְשָׁא בְּרִידָא הוּא. מַה כְּתִיב
וַיְהִי בְּנִסְעָם מִקֶּדֶם מִקְדָּמָה עִקְרָא דְעֲלָמָא
מְהִימְנוּתָא דְכֻלָּא. וַיִּמְצְאוּ בְּקֶעָה. מְצִיָּאָה אֲשַׁכְּחוּ
וַנִּפְקוּ בָּהּ מִתַּחַת מְהִימְנוּתָא עֲלָאָה (וַיִּמְצְאוּ).

תָּא חָזִי, נְמֵרוּד מַה כְּתִיב בֵּיהּ וַתְּהִי רֵאשִׁית
מִמְּלַכְתּוֹ בְּכָל. דְּהָא מִתְּמֹן נְטָל לְאִתְּאֲחָדָא
בְּרֵשׁוֹ אֲחָרָא. וְהִכָּא וַיִּמְצְאוּ בְּקֶעָה בְּאָרֶץ שְׁנַעַר
מִתְּמֹן נְטָלוּ בְּלִבְיָהּוּ לְאַפְקָא מִרְשׁוּתָא עֲלָאָה
לְרֵשׁוֹ אֲחָרָא:

לשון הקודש

בְּנִסְעָם מִקֶּדֶם, מִהֲרָאשׁוֹן עִקְרָא הָעוֹלָם
אֲמוֹנָתָא הַכֹּל. וַיִּמְצְאוּ בְּקֶעָה, מְצִיָּאָה
מְצָאוּ וַיִּמְצְאוּ בָּהּ מִתַּחַת הָאֲמוֹנָה הָעֲלִיּוֹנָה
(וַיִּמְצְאוּ).

כֵּן רָאָה מַה פְּתוּב בְּנְמֵרוּד, וַתְּהִי
רֵאשִׁית מִמְּלַכְתּוֹ בְּכָל. שְׁהֲרִי מִשָּׁם נִסְעָ
לְהֲאָחוּ בְּרֵשׁוֹת אֲחֵרָת. וְכֵאֵן, וַיִּמְצְאוּ
בְּקֶעָה בְּאָרֶץ שְׁנַעַר. מִשָּׁם נִסְעוּ בְּלִבָּם
לְצֵאת מִרְשׁוֹת הָעֲלִיּוֹנָה לְרֵשׁוֹת אֲחֵרָת.

וְדָאֵי שְׂכָכָה זֶה. שְׂכִינָן שְׁנוּסְעִים מִשָּׁם יֵשׁ
פְּרוּד, וְכֵאֲשֶׁר הֵם מְכַנְסִים שָׁם לִיְנוּק אִין
פְּרוּד. וְכִשְׁנוּסְעִים יֵשׁ פְּרוּד, שְׂפָתוֹב וַיְהִי
בְּנִסְעָם מִקֶּדֶם וַיִּמְצְאוּ בְּקֶעָה, כְּמוֹ
שְׁנַת־בְּאֵר.

וַיְהִי כָּל הָאָרֶץ שְׂפָה אַחַת וּדְבָרִים
אַחָדִים, שָׂאוּ הָרִי הָעוֹלָם בִּיסוּדָא וְעִקְרָא
וְשִׁרְשָׁא אֲחָד וְאֲמוֹנָה אַחַת
בְּקִדְשָׁא-בְּרוּדָא-הוּא. מַה פְּתוּב? וַיְהִי

(דף ע"ד ע"ב):

סתרי תורה

קומטורא דהרמנא ממללן בלשון הקדש דמלאכי השרת
 אשתמודען ביה ולא הוּו ממללין בלישן אחרא. בגין
 כך כתיב ועתה לא יבצר מהם וגו'. דאלמלי משתעאן בלישן
 אחרא דמלאכי עלאי לא הוּו אשתמודען ביה, גרע חשיבו דאנון
 חשבין למעבד. בגין דעובדא דשדין לאו איהו אלא ברגעא חדא
 לחזו בני אנשא ולא יתיר.

ודברים אחדים. דהוּו ידעין דרגין עלאין כל חד וחד על ברייה
 ולא אתחלף להו דרגא ובגין כך כתיב ודברים אחדים.
 ובגין כך אתיעטו בעיטא בישא עיטא דחכמתא דכתיב הבה
 נבנה לנו עיר ומגדל. כלא ברזא דחכמתא הוא, ובעו לאתקפא
 בארעא סטרא אחרא ולמפלח פולחנא דיליה. בגין דהוּו ידעין
 דהא כל דינין בישין מתמן נחתין לעלמין. ובעיין לדחויי דרגא
 דקדשא.

ע"ר ומגדל, דא חכמתא עלאה. (ד"א דהא) הוּו ידעי דשמא
 קדישא לא אתתקף בארעא, אלא בעיר ומגדל. ע"ר

לשון הקודש

סתרי תורה

עליונות כל אחת ואחת על ברייה, ולא
 התחלפה להם דרגה, ולכן כתוב ודברים
 אחדים. ומשום כך התיעצו בעצה רעה,
 עצה של חכמה, שכתוב הבה נבנה לנו
 עיר ומגדל. הכל הוא בסוד החכמה. ורצו
 לחזק בארץ את הצד האחר ולעבד את
 עבודתו, משום שהיו יודעים שכל
 הדינים הרעים משם יורדים לעולמות,
 ורצו לדחות את דרגת הקדש.

ע"ר ומגדל - זו החכמה העליונה,
 ושהרין היו יודעים ששם הקדוש לא

מקימי העיר והמגדל מדברים בלשון
 הקדש שמלאכי השרת מכירים אותה,
 ולא היו מדברים בלשון אחרת, משום
 כך כתוב ועתה לא יבצר מהם וגו'.
 שאלמלא מדברים בלשון אחרת
 שמלאכים עליונים לא היו מכירים
 אותה, נחסרה החשיבות שהם חשבו
 לעשות, כיון שמעשה השדים אינו אלא
 ברגע אחד למראה בני אדם ולא יותר.
 ודברים אחדים, שהיו יודעים דרגות

דְּכַתִּיב, (שמואל ב ה) עִיר דְּוֹד הִיא צִיּוֹן וְגו'. מִגְדָּל דְּכַתִּיב (שיר השירים ד) כְּמִגְדַל דְּוֹד צְוֹאֲרָה. וּבַחֲכֻמָּתָא עֲבָדוּ לְמַהוּי שְׁלֹטְנָא דְּסֹטְרָא אַחְרָא בְּאַרְעָא דְּדַחֲיָא (ר"א לְדַחֲיָא) אָדוֹן כָּל הָאָרֶץ מֵאֲתַרְיָה. וְלְמַהוּי דִּיּוֹרָא לְסֹטְרָא אַחְרָא בְּאַרְעָא.

וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם. כְּמָה דְּאַחֲיָדָא (ר"א דְּאַחְרָא) אִיהוּ שֵׁם לְעִילָא, נְתִיקָף לָהּ בֵּינָנָא לְמַהוּי שֵׁם בְּאַרְעָא. פֶּן נִפּוּץ. יְדִיעָה הוּוּ יְדַעִין דִּיתְבַּדְרוֹן מֵעַל אִפִּי אַרְעָא. וּבִגִּין כֶּךָ הוּוּ מְתִיחְדִין לְמַעַבְד עֲבִידָתָא דָּא בְּחֻכְמָה.

סֹטְרָא אַחְרָא אִיהוּ זְכַר וְנוֹקְבָא תְּקַפָּא דְּזוּהֵמָא דְּדִינָא קְשִׁיא. וּכְמָה דְּאָדָם חָב (בִּיה) בְּהוּ וְאַתְקִפוּ בְּגִינִיה עַל עֲלָמָא. אוּף הֲכִי אֲנּוֹן עֲבָדִין דְּאַתְתַּקֵּף יְתִיר. דְּכַתִּיב אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם. בְּנוֹי דְּאָדָם קְדַמָּאָה דְּאִיִּתִי וְאַשְׁלִיט סֹטְרָא אַחְרָא עַל עֲלָמָא סֹטְרָא בִישָׂא. כְּמָה דְּסֹטְרָא דְּקְדוּשָׁה לָאו שְׁלֹטְנִיה בְּהֵאִי עֲלָמָא אֱלָא בְּעִיר וּמִגְדָּל. אוּף הֲכִי חֲשִׁיבוּ אֲנּוֹן לְמַבְנֵי עִיר וּמִגְדָּל לְמַשְׁלֵט הֵאִי סֹטְרָא בִישָׂא בְּעֲלָמָא:

וַיֵּרֶד יְיָ לְרֵאוֹת. (דף עה ע"א) נְחֹת הֵאִי שְׁמָא דְּקְדִישָׁא לְמַחְזֵי (על)

לשון הקודש

הַצַּד הָאֲחֵר הוּא זְכַר וְנוֹקְבָה, תְּקַפָּה וְהַמַּת הַדִּין הַקָּשָׁה. וּכְמוֹ שְׁאָדָם חָטָא וּבִזָּה בְּהֵם וְהַתְחַזְקוּ בְּגִלְלוּ עַל הָעוֹלָם, גַּם כָּאֵן הֵם עָשׂוּ שְׂוִיתְחֻזְק יוֹתֵר, שְׁכַתּוּב אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם. בְּנֵי אָדָם הָרֵאשׁוֹן שֶׁהִבִּיא וְהַשְּׁלִיט צַד הָאֲחֵר עַל הָעוֹלָם, הַצַּד הַרְעֵי. כְּמוֹ שְׁצַד הַקְּדוּשָׁה אִין שְׁלֹטוֹנוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה אֱלָא בְּעִיר וּמִגְדָּל, גַּם כָּאֵן חֲשִׁבוּ הֵם לְבִנּוֹת עִיר וּמִגְדָּל לְהַשְׁלִיט אֶת הַצַּד הַרְעֵי הַזֶּה בְּעוֹלָם.

וַיֵּרֶד ה' לְרֵאוֹת. נְחֹת הַשֵּׁם הַקְּדוּשׁ הַזֶּה לְרֵאוֹת וְעַל אֶת מַעֲשֵׂיהֶם שֶׁל הַבְּנִין

מִתְחַזְק בְּאַרְץ אֱלָא בְּעִיר וּמִגְדָּל. עִיר – שְׁכַתּוּב (שמואל ב-ה) עִיר דְּוֹד הִיא צִיּוֹן וְגו'. מִגְדָּל – שְׁכַתּוּב (שיר ד) כְּמִגְדַל דְּוִיד צְוֹאֲרָה. וּבַחֲכֻמָּה עָשׂוּ לְהִיּוֹת שְׁלֹטוֹן הַצַּד הָאֲחֵר בְּאַרְץ שְׂוִיתְחָה (לְדַחֲוִת) אֶת אָדוֹן כָּל הָאָרֶץ מִמְּקוֹמוֹ, וְלְהִיּוֹת דִּיּוֹר לְסֹטְרָא אַחְרָא בְּאַרְץ.

וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם – כְּמוֹ שְׁאֲחִינוּ וְשְׁאֲחֵרוּ הוּא הַשֵּׁם לְמַעֲלָה, נְחֻזְק אוֹתָהּ בֵּינֵינוּ שְׂוִיתְחָה שֵׁם בְּאַרְץ. פֶּן נִפּוּץ – יְדִיעָה הִיוּ יוֹדְעִים שְׂוִיתְפָּזְרוּ מֵעַל פְּנֵי הָאָרֶץ, וְלִכְּן הִיוּ מְתִיחְדִים לַעֲשׂוֹת מַעֲשֵׂה זֶה בְּחֻכְמָה.

עוֹבְדֵיהוֹן דְּבִנְיָנָא דְּבָנוּ. וְאַנּוֹן הוּוּ מְמַלְלָן בְּלִשׁוֹן קֹדֶשׁ לְגַבֵּי כָּל
אַנּוֹן דְּרַגִּין קֹדִישִׁין וְהוּוּ מְצַלִּיחִין. כִּיּוֹן דְּנַחְתַּת קֹדֶשָׁה אֲתַבְּלָבְלוּ
כָּל אַנּוֹן דְּרַגִּין. עֲלָאִין נַחְתוּ וְתַתְּאִין סְלִיקוּ. וְלֹא הוּוּ קְיִימִין
בְּאַרְח מִיִּשְׂר כְּמָה דְּהוּוּ. וּלְבַתֵּר בְּלִבְל לִישְׁנָהוֹן בְּשַׁבְּעִין לִישׁוֹן
וְאַתְּבַדְרוּ לְכָל סְטְרֵי עֲלָמָא.

חַד מְמַנָּא הוּוּ בְּרַקִּיעָא וּבִיה קְיִימִין כָּל (ד"א ל"ג אַנּוֹן) מִפְּתַחַן
דְּעוֹבְדֵי עֲלָמָא. וְאִיהוּ קְיִימָא זְמִין בְּשַׁעְתֵּי וְרַגְעֵי דִּיּוֹמָא.
וְאַנּוֹן הוּוּ יְדַעִין בְּרִזָּא דְּחֻכְמָתָא גְּנֻזָּא דְּהֵאִי מְמַנָּא. וְהוּוּ פְּתַחֵי
וְסַגְרֵי וּמְצַלְחֵי בְּעוֹבְדֵיהוֹן בְּמִימְרָא דְּפוּמָהוֹן. כִּיּוֹן (דְּאֶסְתְּבְּלוּ)
דְּאַתְּבְּלָבְל מִימְרָא דְּלָהוֹן, כְּלָא אֲתַמְנַע מְנִיִּיהוּ. וְאַתֵּר מְתַקֵּן
אַשְׁכַּחוּ בְּהֵוּוּא בְּקַעָה. סְטְרָא דְּסְטְרִין:

וּיְמַצְאוּ בְּקַעָה. אֲתֵר מְתַקֵּן לְהֵאִי (ד"א ל"ג הוּוּ) סְטְרָא בִּישָׂא
דְּבָעוּ אַנּוֹן לְאַתְקַפָּא וְאַתְמְנַעוּ. תְּקַפָּא (דִּילִיָּה) דְּהֵוּוּ
סְטְרָא הָוּה תְּלִיא לְאַתְפְּרָעָא בְּהֵיָא בְּקַעָה עַד דְּנִטְלָא תַּמָּן חֵילִין
וּמְשִׁירֵין כְּגוֹוְנָא דְּאַנּוֹן דְּבָנוּ קְרַתָּא וּמַגְדְּלָא וְאַתְיְהִיבוּ (כְּלָא)
כְּלָהוּ בִּידְהָא. וְאַתְקַטְלוּ תַּמָּן אַנּוֹן דְּלֹא בָּעוּ לְמִיפַק בְּק"ץ

לשון הקודש

שֶׁל הַמְּמַנָּה הַזֶּה, וְהָיוּ פּוֹתְחִים וְסוֹגְרִים
וּמְצַלִּיחִים בְּמַעֲשֵׂיהֶם בְּמֵאֲמַר פִּיהֶם. כִּיּוֹן
וְשֶׁהִסְתְּבְּלוּ שֶׁהִתְבְּלָבְל הַמֵּאֲמַר שֶׁלָּהֶם,
הַכֹּל נִמְנַע מֵהֶם, וּמְקוֹם מְתַקֵּן מְצָאוּ
בְּאוֹתָהּ בְּקַעָה. צַד הַצְּדִידִים.

וּיְמַצְאוּ בְּקַעָה, מְקוֹם מְתַקֵּן לְזֵה וְאוֹתוֹ
הַצַּד הָרַע, שְׂרָצוּ הֵם לְחֹזֶק וּנְמַנְעוּ. תְּקַפָּה
וְשִׁלּוֹן שֶׁל אוֹתוֹ הַצַּד הִיָּה תְּלוּי לְהַפְרַע
בְּאוֹתָהּ בְּקַעָה, עַד שֶׁנִּטְלָה מִשָּׁם צְבֵאוֹת
וּמַחְתּוֹת, כְּמוֹ שֶׁהֵם כְּנֹעַר וּמַגְדֵּל וְנִתְּנוּ
וְהַכֹּל בְּלִים בִּידְיָהּ. וְנִתְּרָגוּ שֵׁם אוֹתָם שֶׁלֹּא
רָצוּ לְצֵאת בְּק"ץ הַיְמִי"ן. נִבְּחָלוּ וְנִכְּלוּ

שְׁבָנוּ, וְהֵם הָיוּ מְדַבְּרִים בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ
לְכָל אוֹתָם הַדְּרָגוֹת קְדוֹשׁוֹת וְהָיוּ
מְצַלִּיחִים. כִּיּוֹן שֶׁיִּרְדָּה הַקֹּדֶשָׁה,
הִתְבְּלָבְלוּ כָּל הַדְּרָגוֹת הַלְלוּ. עֲלִיוֹנִים
יִרְדוּ וְתַתְּחוֹנִים עָלוּ, וְלֹא הָיוּ עוֹמְדִים
בְּדַרְדָּר יִשְׂר כְּמוֹ שֶׁהָיוּ. וְאַחַר כֵּן בְּלִבְל
לְשׁוֹנָם בְּשַׁבְּעִים לְשׁוֹן וְהִתְפּוֹרוּ לְכָל
צְדִידֵי הָעוֹלָם.

מְמַנָּה אַחַד יֵשׁ בְּרַקִּיעַ, וְבוּ קְיִימִים כָּל
ד"א אוֹתָם מִפְּתַחֹת שֶׁל מַעֲשֵׂי הָעוֹלָם,
וְהוּוּ קְיִימִין וְזְמִין בְּכָל הַשָּׁעוֹת וְרַגְעֵי הַיּוֹם.
וְהֵם הָיוּ יוֹדְעִים בְּסוֹד הַחֻכְמָה, הַגְּנוּזָה

הַיְמִי"ן. אֶתְּבַהִילוּ וְנִפְּלוּ בְּקֶץ הַיְמִי"ם. בְּהֵוֹא אֶתֶר דְּאֶתְחַלֵּשׁ
תִּקְפֹּא בְּקִדְמִיתָא בְּהַאי בְּקַעָה. וְעַל דָּא כְּתִיב, (יחזקאל לו) וְהִיא
מְלֵאָה עֲצָמוֹת.

וְאֶתְתַּקְּפַת בְּהֵוֹא צוּלְמָא דְאָקִים נְבוּכַדְנֶצַּר. וְאֶתְבַּר תִּקְפֹּא
לְבַתָּר בְּאַנּוֹן גְּרַמִּין וּבְהֵוֹא צוּלְמָא. דְּאַנּוֹן קְדָמָא
קְיִימוּ וְקָמוּ עַל רַגְלֵיהוֹן. וְהֵוֹא צוּלְמָא אֶתְבַּר. וּכְדִין יִדְעוּ כָּל
עַמִּין דְּעִלְמָא דְלִית אֱלוֹהַּ בְּרַקְדָּשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲדוּי. וְתוּ
דְּאֶתְקֻדְשׁ שְׁמִיהַּ עַל יְדָא דְחֻנְנִיָּה מִשְׁאֵל וְעֲזָרָה וְכֻלָּא בְּחַד יוֹמָא.
וְעַל דָּא כְּתִיב, (ישעיה כט) וְהִקְדִּישׁוּ אֶת קְדוּשׁ יַעֲקֹב וְגו', (עד כאן

סתרי תורה)

וַיֹּאמְרוּ הֲבָה נִבְנֶה לָנוּ עִיר וּמִגְדָּל וְרֹאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם
וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם. רַבִּי חֵיִיא פִּתַּח (ישעיה נז)
וְהִרְשָׁעִים בַּיָּם נִגְרַשׁ וְגו'. וְכִי אֵית יָם נִגְרַשׁ. אִין, דְּבַד
יִמָּא נִפְקָא מִתְקוּנִיָּה וְאִזִּיל (בְּלָא חֲבֵלָא) בְּלָא חֲבֵלָא, בְּדִין
נִגְרַשׁ וְאֶתְתַּרְךְ מֵאֶתְרֵיהּ, כְּמֵאן דְּרֹוֹי תִּמְרָא וְלֹא יִתִּיב
עַל בְּרִייהּ וְסִלְקָא וְנַחְתָּא. מָאִי טַעְמָא בְּגִין כִּי הִשְׁקַט

לשון הקודש

חֻנְנִיָּה מִשְׁאֵל וְעֲזָרָה, וְהִבֵּל בְּיוֹם אַחֲד.
וְעַל זֶה כְּתוּב (ישעיה כט) וְהִקְדִּישׁוּ אֶת קְדוּשׁ
יַעֲקֹב וְגו'. ע"כ סתרי תורה.

וַיֹּאמְרוּ הֲבָה נִבְנֶה לָנוּ עִיר וּמִגְדָּל
וְרֹאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם. רַבִּי חֵיִיא
פִּתַּח, (ישעיה נז) וְהִרְשָׁעִים בַּיָּם נִגְרַשׁ וְגו'.
וְכִי יֵשׁ יָם נִגְרַשׁ? בְּן. שְׂכַאֲשֵׁר תֵּיָם יוֹצֵא
מִתְקוּנּוֹ וְהוֹלֵךְ וְכֵלִי חֲבֵלָא בְּלִי רַב חוּבְלָא, אִזִּ
נִגְרַשׁ וּמִתְגַּרֵּשׁ מִמְּקוּמוֹ, כְּמִי שְׁשׁוּתָהּ יִין
וְלֹא יוֹשֵׁב עַל בְּרִין וְעוֹלָה וְיוֹרֵד. מָה

בְּקֶץ הַיְמִי"ם, בְּאוֹתוֹ מְקוּם שְׁנַחֲלֵשׁ הַכֹּחַ
בְּתַחֲלָה בְּבְקַעָה הַזֹּאת. וְעַל זֶה כְּתוּב (יחזקאל
לו) וְהִיא מְלֵאָה עֲצָמוֹת.

וְהִתְחַזְּקָה בְּאוֹתוֹ הַעֲלָם שְׁהַקִּים
נְבוּכַדְנֶצַּר. וְנִשְׁבַּר הַתִּקְפֹּא אַחֲרַיְךָ
בְּאוֹתָם עֲצָמוֹת וּבְאוֹתוֹ צָלָם. שְׁאוֹתָם
רֹאשׁוֹנִים הִתְקִימוּ וְקָמוּ עַל רַגְלֵיהֶם,
וְאוֹתוֹ צָלָם נִשְׁבַּר, וְאִזִּ יִדְעוּ כָּל עַמִּי
הָעוֹלָם שְׁאִין אֱלוֹהַּ מִבְּלַעֲדֵי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא בְּלַבְדּוֹ. וְעוֹד, שְׁהִתְקֻדְשׁ שְׁמוֹ עַל יְדֵי

לא יוכל, ויגרשו מימיו רפּש וטיט. דמפקו מימיו כל
ההוא טינא דיפא וכל טנופא לשפונתיה.

בגוונא דא אנון רשעים דנפקי מארחא דתקנא
ואזלי כרוי חמרא בלא תקונא, דנפקי
מאורח מישר לאורח עקים. מאי טעמא, בגין כי
השקט לא יוכל. דהא עקימו דארחיהו גרים לון
למהך בלא תקונא ובלא שכיבו. ולא עוד אלא דכל
רוגזא דידהו בשעתא דאמרי מלה מפומיהו ההוא
מלה רפּש וטיט בלהו מפקי טנופא וגיעולא מפומיהו
לבר עד דמסתאבי (דף עה ע"א) **ומסתאבי לון.**

תא חזי, ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל וראשו
בשמים. לית הבה אלא הזמנה בעלמא. נבנה
לנו עיר ומגדל וראשו בשמים. בלהו בעיטא בישא
אתו לסרבא ביה בקודשא בריך הוא. בשטותא אתו
בטפשו דלבא. (איהו)

לשון הקודש

ובלי שקט, ולא עוד, אלא שכל רגום
בשעה שאומרים דבור מפיהם, אותו
הדבור רפּש וטיט, כלם מוציאים טנפת
וגעל מפיהם החוצה עד שנטמאים
ומטמאים אותם.

בא ראה, ויאמרו הבה נבנה לנו עיר
ומגדל וראשו בשמים. אין הבה אלא
לשון הזמנה בעלמא. נבנה לנו עיר

הטעם? משום כי השקט לא יוכל ויגרשו
מימיו רפּש וטיט. שמוציאים מימיו כל
אותו הטיט של הים וכל הטנפת לשפתו.
כמו זה אותם הרשעים שיוצאים מדרך
תקינה והולכים בשתוני זין בלי תקון,
שיוצאים מדרך ישרה לדרך עקמה. מה
הטעם? משום כי השקט לא יוכל, שהרי
עקום דרכיהם גרם להם ללכת בלי תקון

אָמַר רַבִּי אַבְרָם שְׁטוּתָא נְסִיבוּ בְּלַבֵּייתוּ. אֲבָל בְּחַכְמָה
 דְּרִישִׁיעוּ אָתוּ בְּגִין לְנַפְקָא מִרְשׁוֹ עֲלָאָה לְרִשׁוֹ
 אַחְרָא וְלֹאֲחֲלָפָא יְקָרִיָּה לִיקְרָא נּוּכְרָאָה. וּבְכֹלֵא אִית
 רָזָא דְחַכְמָתָא עֲלָאָה.

הָבָה נְבֻנָה לָנוּ עִיר וּמְגֻדָּל. תָּא תְּזִי, פִּד מָטוּ לְהֵאִי
 בְּקַעָה דְאִיהוּ רִשׁוֹ נּוּכְרָאָה וְאַתְגְּלִי לְהוּ אֲתֵר
 דְּשִׁלְטָנוּתָא דָּא תְּקִיעַ בְּגוּ נּוּנִי יַמָּא. אָמְרוּ הָא אֲתֵר
 לְמִיתַב וְלֹאֲתַקְפָּא לְפָא לְאַתְהֵנָּא בִּיהַ תְּתַאֲי. מִיָּד
 הָבָה נְבֻנָה לָנוּ עִיר. גִּתְקִין בְּאַתֵּר דָּא עִיר וּמְגֻדָּל.

וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם. אֲתֵר דָּא (יְהִיב לִזִּין) יְהִא לָן לְדַחְלָא
 וְלֹא אַחְרָא, וְנְבֻנָה לְאַתֵּר דָּא עִיר וּמְגֻדָּל.
 לְמָה לָן לְסַלְקָא לְעִילָא דְלֹא נִיבּוּל לְאַתְהֵנָּא מְנַה.
 הָא הָכָא אֲתֵר מְתַקְנָא. וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם דְּחָלָא לְמַפְלַח

לשון הקודש

בְּשֶׁהֲגִיעוּ לְבַקְעָה הַזֹּאת שֶׁהִיא רְשׁוּת
 זָרָה, וְהִתְגַּלָּה לָהֶם מְקוֹם שֶׁשְׁלֹטוֹן זֶה
 תְּקוּעַ בְּתוֹךְ דְּגֵי הַיָּם, אָמְרוּ, הִנֵּה מְקוֹם
 לְשֹׁבֵת וּלְחֹזֵק אֶת הַלֵּב לְהִנּוֹת בּוֹ
 הַתְּחַתּוֹנִים. מִיָּד הָבָה נְבֻנָה לָנוּ עִיר,
 גִּתְקִין בְּמְקוֹם הַזֶּה עִיר וּמְגֻדָּל.

וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם. מְקוֹם זֶה נִתֵּן לָהֶם יְהִיָּה
 לָנוּ לִירְאָה, וְלֹא אַחֵר, וְנְבֻנָה לְמְקוֹם זֶה
 עִיר וּמְגֻדָּל. לְמָה לָנוּ לַעֲלוֹת לְמַעְלָה שְׁלֹא

וּמְגֻדָּל וְרִאשׁוֹ בַּשָּׁמַיִם, כֹּלָם בָּאוּ בְּעֵצָה
 רָעָה לְסַרְבַּ לְקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. בְּשִׁטּוֹת
 בָּאוּ, הוּא בְּטַפְשׁוֹת הַלֵּב.

אָמַר רַבִּי אַבְרָם, שְׁטוּת לְקַחוּ בְּלַבְּסֵם,
 אֲבָל בְּחַכְמָה שֶׁל רִשְׁעוֹת בָּאוּ כְּדֵי לְעַצֵּת
 מִרְשׁוֹת עֲלִיוֹנָה לְרִשׁוֹת אַחְרֵת, וּלְהַחֲלִיף
 כְּבוֹדוֹ לְכְבוֹד זָר. וּבְכָל יֵשׁ סוּד שֶׁל
 חַכְמָה עֲלִיוֹנָה.

הָבָה נְבֻנָה לָנוּ עִיר וּמְגֻדָּל. בֵּא רְאֵה,

תָּמוּן. פֶּן נִפְוִץ לְדַרְגִּין אַחֲרֵינִין וְנִתְבַּדַּר לְסִטְרֵי עֲלֵמָא:

וַיֵּרֶד יי לְרֵאוֹת אֶת הָעִיר וְאֶת הַמְּגִדָּל דָּא הוּא חַד
מֵאֲנוּן עֶשֶׂר זְמַנִּין דְּנִחְתָּא שְׂכִינְתָּא לְאַרְעָא. וְכִי
מָה הוּא לְרֵאוֹת וְלֹא הָוּה יָדַע מִקְדַּמַּת דְּנָא. אֵלָּא
לְרֵאוֹת לְאַשְׁנַחֲתָא בְּדִינָא כְּמָה דְאַתְּ אָמַר, (שמות ה) וַיֵּרָא
יי עֲלֵיכֶם וַיִּשְׁפֹּט. אֶת הָעִיר וְאֶת הַמְּגִדָּל. הֲכֵּא אִית
לְאַסְתַּכְּלָא. דְּהָא לֹא כְּתִיב לְרֵאוֹת אֶת בְּנֵי הָאָדָם.
אֵלָּא לְרֵאוֹת אֶת הָעִיר וְאֶת הַמְּגִדָּל. אַמְאִי. אֵלָּא
בְּשַׁעֲתָא דְאַשְׁנַחֲתָא קְדָשָׁא בְּרוּךְ הוּא בְּדִינָא, בְּקַדְמִיתָא
יִשְׁנַח בְּדַרְגָּא דְלַעֲיֵלָא, וְלִבְתַּר בְּדַרְגָּא דְלִתְתָּא.
בְּקַדְמִיתָא בְּעֵלְאִי וְלִבְתַּר בְּתַתָּאִי. וּבְגִין דְּהָאִי מְלָה
מְטָא לַעֲיֵלָא, אֲשַׁנְחֻתָּא דְלַעֲיֵלָא הָוּה בֵּיהּ בְּקַדְמִיתָא
דְּכְתִיב לְרֵאוֹת אֶת הָעִיר וְאֶת הַמְּגִדָּל.

לשון הקודש

נזכר להננות ממנו? הרי כאן מקום מתקן. ונעשה לנו שם, וראה לעבד שם. פן נפויץ לדרגות אחרות ונתפור לצדדי העולם. וירד ה' לראות את העיר ואת המגדל. זו אחת מעשר פעמים שירדה השכינה לארץ. וכי מה הוא לראות, ולא היה יודע מקדם לזה? אלא לראות להשגיח בדין, כמו שנאמר (שמות ה) ירא ה' עליכם וישפט. את העיר ואת המגדל – כאן יש להסתכל, שהרי לא כתוב לראות את

בני האדם, אלא לראות את העיר ואת המגדל. למה? אלא בשעה שמשגיח הקדוש ברוך הוא בדין, בהתחלה משגיח בדרגה שלמעלה, ואחר כך בדרגה שלמטה. בהתחלה בעליונים, ואחר כך בפתחונים. ומשום שדבר זה מגיע למעלה, ההשגחה של מעלה היתה בו בהתחלה, שכתוב לראות את העיר ואת המגדל.

אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם. מָאִי בְנֵי הָאָדָם בְּנוֹי דְאָדָם
 קִדְמָאָה דְמָרְד בְּמַרְיָה וְגַרְם מוֹתָא לְעֵלְמָא.
 אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם בְּנִינָא וְדַאי אָמְרוּ (גְרַמּוּ) וּבְעוּ
 לְמַבְנֵי לְעֵילָא.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח (וְאָמַר) (יחזקאל מו) כַּה אָמַר יְיָ אֱלֹהִים
 שְׁעַר (דף עה ע"ב) הַחֲצַר הַפְּנִימִית הַפּוֹנֶה קְדִים יְהִיָּה
 סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִת יִפְתַּח וּבַיּוֹם
 הַחֲדָשׁ יִפְתַּח. הַאי קָרָא אִית לְאַסְתַּפְּלָא בֵּיה. וְאִיהוּ
 רְזָא כְּמָה דְאַתְמָר. יְהִיָּה סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה.
 אַמַּאי (ובַיּוֹם הַשְּׁבִת יִפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח וְגו'. אַמַּאי יְהִיָּה סְגוּר כֹּל אַנּוּן יוֹמִין
 דְשֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה).

אַלְא אֵלִין יָמֵי חוּל. דְתַרְעָא דָא יְהִיָּה סְגוּר דְלָא
 לְאַשְׁתַּמְשָׂא חוּל בְּקוּדְשָׁא. וּבַיּוֹם הַשְּׁבִת יִפְתַּח
 וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח. דְהָא כִּדִּין שְׁמוּשָׂא (דְרַדְרָשָׁא בְרִידָּהּ הוּא)

לשון הקודש

הַחֲדָשׁ יִפְתַּח. בְּפָסוּק זֶה יֵשׁ לְהַסְתַּבֵּל בּוֹ,
 וְהוּא סוּד כְּמוֹ שְׁנַאֲמַר. יְהִיָּה סְגוּר שֵׁשֶׁת
 יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה, לְמָה? וּבַיּוֹם הַשְּׁבִת יִפְתַּח וּבַיּוֹם
 הַחֲדָשׁ יִפְתַּח וְגו', לְמָה יְהִיָּה סְגוּר כֹּל אוֹתָם יָמִים
 שֶׁל שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה?]

אַלְא אֵלוּ יָמֵי הַחַל שְׁשַׁעַר זֶה יְהִיָּה סְגוּר
 שְׁלָא לְהַשְׁתַּמְשָׂא הַחַל עִם הַקְּדָשׁ. וּבַיּוֹם
 הַשְּׁבִת יִפְתַּח וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתַּח, שְׁהִרֵי

אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם. מַה זֶה בְּנֵי הָאָדָם?
 בְּנֵי אָדָם הֲרֵאשׁוֹן שְׁמָרְד בְּרַבּוֹנוּ וְגַרְם
 מוֹת לְעוֹלָם. אֲשֶׁר בָּנוּ בְּנֵי הָאָדָם – בְּנִין
 וְדַאי אָמְרוּ וְגַרְמוּ וְרָצוּ לְבָנוֹת לְמַעְלָה.

רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח (וְאָמַר), (יחזקאל מו) כַּה
 אָמַר ה' אֱלֹהִים שְׁעַר הַחֲצַר הַפְּנִימִית
 הַפּוֹנֶה קְדִים יְהִיָּה סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי
 הַמַּעֲשֶׂה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִת יִפְתַּח וּבַיּוֹם

דְּקוֹדֶשָׁא בְּקוֹדֶשָׁא. וּבְדִין אֲתִנְהִיר סִיְהָרָא לְאַתְחַבְרָא
בְּשִׁמּוּשָׁא.

תָּא חַזִּי, תִּרְעָא דָּא לָא אֲתַפְתַּח בְּאַנּוּן שְׂתָא יוּמֵי דְחוּל.
בְּגִין דִּהָא בְּאַנּוּן יוּמֵי דְחוּל עֲלָמָא תַתָּאחַ אֲתִנּוּן
וְשְׁלֹטִין כָּל אַנּוּן שִׂית יוּמִין דְחוּל עַל עֲלָמָא בַר בְּאַרְעָא
דִּישְׂרָאֵל.

וְאַנּוּן דִּשְׁלֹטִי לָא שְׁלֹטִי בְּאַרְעָא קְדִישָׁא בְּגִין דִּהֲשַׁעַר
הָזֶה אִיהוּ סָגוּר. אֲכַל בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וּבְיוֹם הַחֲדָשׁ
כְּלָהוּ מִתְעַבְרָן וְלָא שְׁלֹטִין בְּגִין דִּהֲשַׁעַר הָזֶה אִיהוּ פְתוּחַ
וְעֲלָמָא אִיהוּ בְּחֻדוּהָ וְאַתְנּוּן מִתְפָּן וְלָא אֲתִיְהִיב עֲלָמָא
לְרִשׁוֹ אַחְרָא.

וְאִי תִימָא דְכָל אַנּוּן שִׂית יוּמִין אַנּוּן שְׁלֹטִין בְּלַחוּדִיְהוּ.
תָּא חַזִּי, הַפּוֹנֶה קְדִים. עַד לָא יְקוּמוּן לְשִׁלְטָאָה
אִיהוּ אֲסִתְבַּל תְּדִיר בְּעֲלָמָא. אֲכַל לָא אֲתַפְתַּח לְאַתְזַנָּא

לשון הקודש

הַקְדוּשָׁה, מִשּׁוּם שֶׁהַשַּׁעַר הָזֶה סָגוּר. אֲכַל
בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וּבְיוֹם הַחֲדָשׁ, כָּלֵם עוֹבְרִים
וְלָא שׁוֹלְטִים, מִשּׁוּם שֶׁהַשַּׁעַר הָזֶה הוּא
פְתוּחַ, וְהָעוֹלָם הוּא בְּחֻדוּהָ וְנִזּוֹן מִשָּׁם,
וְלָא גִתָּן הָעוֹלָם לְרִשׁוֹת אַחְרָת.

וְאִם תִּיאַמַר שֶׁכָּל אוֹתָם שִׁשָּׁה יָמִים הֵם
שׁוֹלְטִים לְבָדָם – בַּא רְאָה, הַפּוֹנֶה
קְדִים, עַד שֶׁלֹּא יְקוּמוּ לְשִׁלְטָה, הוּא
מִסִּתְבַּל תְּמִיד בְּעוֹלָם. אֲכַל לָא נִפְתַּח

אִז שִׁמוּשׁ וְשֶׁל הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁל קְדִישׁ
בְּקְדִישׁ, וְאִז מְאִירָה הַלְבָנָה לְהַתְחַבֵּר עִם
הַשָּׁמֶשׁ.

בַּא רְאָה, שַׁעַר זֶה לָא נִפְתַּח בְּאוֹתָם
שִׁשָּׁת יָמֵי הַחַל, מִשּׁוּם שֶׁהָרִי בְּאוֹתָם יָמֵי
הַחַל הָעוֹלָם הִתְחַתּוּן גִּזּוּן, וְשׁוֹלְטִים כָּל
אוֹתָם שִׁשָּׁת יָמֵי הַחַל עַל הָעוֹלָם חוּץ
מֵאַשֶׁר בְּאַרְצֵי יִשְׂרָאֵל.

וְאוֹתָם שִׁשׁ שׁוֹלְטִים, לָא שׁוֹלְטִים בְּאַרְצֵי

עֲלֹמָא מְקוּדְשָׁא בַר בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא וּבְיוֹמָא דְחַדְשָׁא.
 וּכְלָהּוּ יוֹמִין כְּלָהּוּ אֶתְדַבְּקוּן בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא וְאֶתְזִנּוּ מִתַּפְּסִין.
 דְהָא (ד"א ל"ג ב"רין) בְּיוֹמָא דְשַׁבְּתָא כְּלָהּוּ תַרְעִין פְּתִיחִין וְנִיחָא
 אֲשַׁתְּכַח לְכֹלָא לְעֵלְאֵי וְתַתְּאֵי. תָּא חֲזִי, וַיֵּרֶד יי לְרֵאזֹת.
 נַחַת מְקוּדְשָׁא לְחֹל (וַיֵּרֶד פְּרִישָׁא) לְאַשְׁמֻנְתָּא בְּמַה דְפָנּוּ
 וְקַיְימוּ קַיְימָא לְאַתְעָרָא עַל עֲלֹמָא לְדַחֲלָא לְחֹן.

רְבִי יִצְחָק חָזַה יְתִיב קַמֵּיהּ דְרַבִּי שְׁמַעוֹן. אָמַר לִיה מַה
 חֲמוּ אֵלִין דְעַבְדוּ שְׁטוּתָא דָּא לְמַרְדָּא בִיה
 בְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא וְכְלָהּוּ בְעֵיטָא חָדָא אֶתְקַיְימוּ בְדָא.
 אָמַר לִיה הָא אֶתְמָר דְכִתִּיב וַיְהִי בְנִסְעָם מִקֶּדֶם אֶתְנַטִּילוּ
 מֵעִילָא לְתַתָּא. אֶתְנַטִּילוּ מֵאַרְעָא דִישְׂרָאֵל וְנַחַתוּ לְבַבְלָא.
 אָמְרוּ הָא חָבָא אֶתֶר לְמַדְבַּק.

וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם וְגו' וַיִּתְדַבֵּק סִיּוּעָא דְלְתַתָּא בְּאֶתֶר דָּא.
 בְּגִין דְכַד דִּינָא אֶתִּי לְאַשְׁרָאָה בְּעֲלֹמָא, הָא

לשון הקודש

רְבִי יִצְחָק הִיךְ יוֹשֵׁב לְפָנֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן.
 אָמַר לוֹ, מַה רָאוּ אֵלֶּה שְׁעֵשׂוּ שְׁטוּת זו
 לְמַרְד בְּקוּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְכֹלָם בְּעֵצָה
 אַחַת הִתְקַיְּמוּ בְנֹה? אָמַר לוֹ, הָרִי
 גַתְבָּאָר, שְׁכַתוּב וַיְהִי בְנִסְעָם מִקֶּדֶם.
 הִסְעוּ מִלְמַעְלָה לְמַטָּה. נִסְעוּ מֵאֶרֶץ
 יִשְׂרָאֵל וַיֵּרְדוּ לְבַבְלָא. אָמְרוּ, הָרִי פָּאן
 מְקוּם לְהַדְבֵּק.

וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שֵׁם וְגו', וַיִּתְדַבֵּק הַסִּיּוּעַ

לְזוּן הָעוֹלָם מִן הַקּוּדְשׁ פְּרַט לְיוֹם הַשַּׁבָּת
 וְיוֹם הַחֹדֶשׁ. וְכֹל הַיָּמִים כֻּלָּם גְּדַבְּקִים
 בְּיוֹם הַשַּׁבָּת וְנִזְוִינִים מִשָּׁם. שְׁהָרִי וְאִין
 בְּיוֹם הַשַּׁבָּת כֹּל הַשְּׁעָרִים פְּתוּחִים,
 וּמְנוּחָה נִמְצָאת לְכֹל - לְעֵלְיוֹנִים
 וְלַתַּחְתּוֹנִים. בַּא רָאָה, וַיֵּרֶד ה' לְרֵאזֹת,
 יֵרֶד מִקְדָּשׁ לְחַל (וְצֵעִף פְּרוּשׁ) לְהַשְׁגִּיחַ
 בְּמַה שְׁפָנּוּ וְקַיְימוּ קַיּוּם לְעוֹרֵר עַל הָעוֹלָם
 לְיִרְאָה אוֹתָם.

אַתֶּר דָּא לְקַבְּלֵיהּ. וּמִהָכָא אֶתְהַי עֲלָמָא וַיִּתְּנֵן. דְּהָא
 לְעֵילָא דְחִיקוּ אִיהוּ לְאַתְזָנָא עֲלָמָא מִנִּיהּ. וְלֹא עוּד אֶלָּא
 אֲנִן נִסְק לְרַקִּיעָא וְנִגַּח בֵּיה קֶרְבָּא דְלֹא יַחֲוֵת (בֵּיה) טוֹפְנָא
 בְּעֲלָמָא כְּדִבְקַדְמִיתָא:

וַיֹּאמֶר יי הֵן עִם אֶחָד וְשָׁפָה אַחַת לְכֻלָּם. בְּגִין דְּכֻלְהוּ
 בְּתָרָא, בְּיַחְוֵדָא דְכֻלְהוּן יַעֲבִדוּן וַיִּצְלַחוּן
 בְּעוֹבְדֵי יַחֲוּ. יַתְבַּדְרוּן בְּרִגְיִן כָּל חַד לְסַטְרִיָּה. וּבְגִין כְּדָ
 יַתְבַּדְרוּן כָּל הַיְנִי דְלִתְתָּא. מַה כְּתִיב וַיִּפֶן יי אֹתָם מִשָּׁם.

וְאִי תִימָא לִישְׁנָהוּן אַמְאִי אֶתְבְּלָבֵל (אֶתְבְּדַר וּבְלָבֵל לֹון קְדָשָׁא
 בְּרִידָ הוּא). אֶלָּא בְּגִין דְּכֻלְהוּן מְמַלְלִין בְּלִשׁוֹן הַקְּדָשׁ.
 הֵתוּא לִישְׁנָא קָא עָבִיד לֹון סִיּוּעָא. בְּגִין דְּבְעוֹבְדָא
 וּבְמִלּוּלָא דְפּוֹמָא תְלִיִן מְלִין אֵלִין לְאַדְבָּקָא כּוֹנְנָה דְלִבָּא.
 וּבְדָא עָבְדִי סִיּוּעָא לְהֵתוּא אֶתֶר דְּבָעִי לְאַקְמָא.

לשון הקודש

יַתְפְּזֵרוּ כָּל אֵלֵה שְׁלֻמָּה. מַה כְּתוּב?
 וַיִּפֶן ה' אֹתָם מִשָּׁם.

וְאִם תֹּאמַר, לְמַה הִתְבַּלְבְּלָה לְשׁוֹנָם וְפֹר
 וּבְלָבֵל אֹתָם הַקְּדוּשׁ בְּרִידָ הוּא? אֶלָּא מִשׁוּם
 שְׁכֻלָּם מְדַבְּרִים בְּלִשׁוֹן הַקְּדָשׁ, אֹתָהּ
 לְשׁוֹן עֲשֵׂתָהּ לְהֵם סִיּוּעַ. מִשׁוּם שְׁבַמְעֵשָׂה
 וּבְדַבּוּר הִפָּה דְבָרִים הִלְלוּ תְלוּוִיִּים
 לְהַשִּׁיג כּוֹנְנַת הַלֵּב, וּבְזֶה עוֹשִׂים סִיּוּעַ
 לְאוֹתוֹ מְקוּם שְׂרָצוּ לְהַקִּים.

שְׁלֻמָּה בְּמָקוּם הַזֶּה. מִשׁוּם שְׁכֻשְׁהֲדִין
 בָּא לְשָׂרוֹת בְּעוֹלָם, הָרִי מְקוּם זֶה כְּנִגְדוּ,
 וּמִכָּאֵן יִהְיֶה הָעוֹלָם וַיִּזּוּן. שְׁהָרִי לְמַעְלָה
 יֵשׁ דְחַק לְהוִיז אֶת הָעוֹלָם מִמֶּנּוּ. וְלֹא עוּד,
 אֶלָּא אֲנִי נִעְלָה לְרַקִּיעַ וְנִעְרַף בּוֹ קֶרֶב
 שְׁלֵא יֵרֵד וּבּוֹ מִבּוֹל בְּעוֹלָם בְּמִקְדָּם.

וַיֹּאמֶר ה' הֵן עִם אֶחָד וְשָׁפָה אַחַת
 לְכֻלָּם. מִשׁוּם שְׁכֻלָּם בְּאַחַד, בְּיַחְוֵד,
 שְׁכֻלָּם יַעֲשׂוּ וַיִּצְלַחוּ בְּמַעֲשֵׂיהֶם, יַתְפְּזֵרוּ
 הַדְּרָגוֹת כָּל אֶחָד לְצַד שְׁלוֹ, וּבְגִלְלַת זֶה

וְעַל דָּא אֲתַבְּלַבְּלָ לַיִשְׁנָהוֹן דְּלָא יָכִילוּ לְאַתְתַּקְפָּא
רְעוּתָהוֹן בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ. כִּיּוֹן דְּאַתְתַּחֲלַף לַיִשְׁנָהוֹן לָא
אַצְלָחוּ בְּעוֹבְדָא בְּגִין דְּחִילָא דְלַעִילָא לָא יָדְעִי וְלָא
אַשְׁתְּמוּדְעִי בַר בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ. וְכֹד אֲתַבְּלַבְּלָ לַיִשְׁנָא
דְּלַהוֹן אֲתַחֲלַשׁ חִילֵיהוֹן וְאַתְבַּר תְּקַפָּא דְלַהוֹן.

תָּא חַזִי, דְהָא מַלְּהָ (דָּא) דְאַמְרִי תַתְּאִי בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ,
כְּלָחוּ חִילֵי שְׁמַיָּא יָדְעִי בִיהּ וְאַתְתַּקְפִּי בִיהּ. וְלִישַׁן
אַחְרָא לָא יָדְעִין וְלָא אַשְׁתְּמוּדְעִי בִיהּ. וְעַל דָּא אֵלִין כִּיּוֹן
דְּאַתְתַּבְּלַבְּלָ לַיִשְׁנָא דְלַהוֹן, מִיָּד וַיִּחְדְּלוּ לְבָנֹת הָעִיר. דְּהָא
אַתְבַּר חִילֵיהוּ וְלָא יָכִילוּ לְמַעַבְדַּ מִיָּדִי בְּרַעוּתָא דְלַהוֹן.

לְחַזִי שְׁמִיָּה (דִּי אֱלֹהָא) (דְּקִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא) מְבָרַךְ מִן עֲלָמָא
וְעַד עֲלָמָא, דִּי חֲכַמְתָּא וְגַבּוּרְתָּא דִּי לֵהּ הִיא.
(דְּנִיאל ב) דְּהָא בְּגִין (דָּא) דְאַנְחִית קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא רְזִי

לשון הקודש

אֲחֵרַת אֵינָם יוֹדְעִים וְלֹא מַכִּירִים בֵּיהּ. וְעַל
זֶה, כִּיּוֹן שֶׁהַתְּבַלְבֵּלָה לְשׁוֹנָם שֶׁל אֱלֹהִים,
מִיָּד – וַיִּחְדְּלוּ לְבָנֹת הָעִיר, שֶׁהָרִי נִשְׁפַּר
בָּחֶם וְלֹא יָכִלוּ לַעֲשׂוֹת דְּבַר בְּרַצוֹן
שֶׁלָּהֶם.

(דְּנִיאל ב) שִׁיחֵיהּ שְׁמוֹ וְשֵׁם הָאֱלֹהִים וְשֵׁל הַקְּבִי'הוּ
מְבָרַךְ מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם, שֶׁהַחֲכָמָה
וְהַגְּבוּרָה שָׁלוּ הִיא. שֶׁהָרִי מִשׁוּם זֶהוּ
שֶׁהוֹרִיד הַקִּדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא סוֹדוֹת
הַחֲכָמָה לְעוֹלָם, הַתְּקַלְקְלוּ בֵּיהּ בְּנֵי אָדָם

וְעַל זֶה הַתְּבַלְבֵּלָה לְשׁוֹנָם שֶׁלֹּא יָכִילוּ
לְחַזֵּק רִצּוֹנָם בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ. כִּיּוֹן
שֶׁהַתְּחַלְפָּה לְשׁוֹנָם, לֹא הִצְלִיחוּ בְּמַעֲשֵׂה,
מִשׁוּם שֶׁהֶצְבֵּא שֶׁל מַעֲלָה לֹא יוֹדְעִים וְלֹא
מַכִּירִים – רַק אֵת לִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ.
וְכִשֶּׁהַתְּבַלְבֵּלָה לְשׁוֹנָם, נִחְלַשׁ בָּחֶם
וְנִשְׁפַּר תְּקַפָּם.

כֹּא, שֶׁהָרִי דְבוּר זֶהוּ שְׁאוּמְרִים
הַתְּחַתּוֹנִים בְּלִשׁוֹן הַקִּדְּשׁ, כָּל צְבָאוֹת
הַשָּׁמַיִם יוֹדְעִים בּוֹ וּמְחַזְּקִים בּוֹ, וְלִשׁוֹן